

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

دانشگاه لرستان

دانشکده ادبیات و علوم انسانی

عنوان پایان نامه:

برداشت های دیگر گونه مولانا در فیله ما فیله و مجالس سبعه

دانشجو:

علی بازوند

استاد راهنما :

دکتر قاسم صحرایی

استاد مشاور:

دکتر محمد رضا حسنی جلیلیان

پایان نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد

پژوهش های ادبیات مدرن
مکتبه ملک

در رشته زبان و ادبیات فارسی

شهریور ۱۳۸۷

۱۱۳۳۷۱

با اسمه تعالی

دانشگاه لرستان

مدیریت تحصیلات تکمیلی

فرم شماره ۲

صور تجلیسه‌ی ارزشیابی پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد

جلسه‌ی دفاع از پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد خانم آقای علی بازوند

تحت عنوان: بوداشت‌های دیگر گونه‌ی مولانا در فیه مافیه و جالس سبعه

در ساعت ۱۱ صبح..... روز... شنبه..... مورخ... ۱۳۸۷/۶/۳۰ در دانشکده‌ی ادبیات

و علوم انسانی دانشگاه لرستان برگزار گردید. هیأت داوران براساس اهمیت موضوع، کیفیت پایان نامه، استماع

دفاعیه و نحوه‌ی پاسخگوئی به سوال‌ها، پایان نامه‌ی ایشان را برای دریافت درجه‌ی کارشناسی ارشد

در رشته‌ی زبان و ادبیات فارسی معادل با ۴ واحد با نمره‌ی (به حروف) هشتاد و هشت هزار

(به عدد) ۱۸۰۰ و با درجه‌ی عالی مورد تصویب قرار داد.

امضاء

مرتبه علمی

هیأت داوران

استاد راهنما: دکتر قاسم صحرائی

استاد مشاور: دکتر محمد رضا حسنی جلیلیان

داور داخلی: دکتر علی نوری خاتونبانی

داور خارجی: دکتر علی گراوند

نماینده تحصیلات تکمیلی دانشکده ادبیات: دکتر سید محمود میرزاچی الحسینی، استادیار دانشگاه لرستان

مدیر تحصیلات تکمیلی دانشگاه

رئیس دانشکده ادبیات و علوم انسانی

دکتر عذر الحسینی طهرانی

دکتر عذر الحسینی طهرانی خسروی شکیب

دانشگاه لرستان

مولانا معروف ترین شاعر قرن هفتم است که گنجینه ای گرانبها از آیات و احادیث در ادبیات فارسی دارد. تأویلات در آثار منتشر او (مجالس سبعه ، فیه مافیه) حاکی از احاطه شاعر به علوم اسلامی بویژه علوم قرآنی است . موضوع برداشت های دیگر گونه مولانا ، بیشتر پند و اندرز ، عبرت ، تمسک و توکل به خداوند ، عدم پیروی از هوای نفس و مذمت دنیاست. فهم کلام مولانا در بسیاری از موارد بدون آگاهی داشتن از این برداشت های دیگر گونه امکان پذیر نیست ، در این تحقیق سعی شده است تا با اشاره به سخنانی که در بردارنده یکی از برداشت های دیگر گونه است ، خواننده را در فهم سخن مولانا یاری دهیم. گذشته از این ، این تحقیق از این نظر که در صدد شناخت تأویلات مولانا است و جزو تحقیقاتی محسوب می شود که مربوط به آشنایی با فرهنگ آیات و احادیث می باشد حائز اهمیت است.

کلید واژه : برداشت های دیگر گونه / آیات / احادیث / فیه مافیه / مجالس سبعه / مولانا .

فهرست مطالب

كليات تحقيق

١- بيان مسئله.....	٣-٢
٢- تعريف مفاهيم تحقيق.....	٤-٣
٣- سؤالات تحقيق.....	٤
٤- فرضيات تحقيق.....	٤

مقدمه و كليات

١- مقدمه.....	١٠-٩
---------------	------

بخش اول آيات مجالس سبعه

١- گفتار ١.....	١٤-١٢
٢- گفتار ٢.....	١٦-١٥
٣- گفتار ٣.....	١٨-١٧
٤- گفتار ٤.....	٢٠-١٩
٥- گفتار ٥.....	٢٢-٢١
٦- گفتار ٦.....	٢٤-٢٣
٧- گفتار ٧.....	٢٦-٢٥

۲۹-۲۷.....	۸-گفتار
۳۱-۳۰.....	۹-گفتار
۳۳-۳۲.....	۱۰-گفتار
۳۵-۳۴.....	۱۱-گفتار
۳۸-۳۶.....	۱۲-گفتار
۴۱-۴۹.....	۱۳-گفتار
۴۴-۴۲.....	۱۴-گفتار
۴۷-۴۵.....	۱۵-گفتار
۵۰-۴۸.....	۱۶-گفتار
۵۲-۵۱.....	۱۷-گفتار
۵۴-۵۳.....	۱۸-گفتار
۵۶-۵۵.....	۱۹-گفتار
۵۹-۵۷.....	۲۰-گفتار

بخش دوم احادیث مجالس سبعه

۶۳-۶۱.....	۱-گفتار
۶۵-۶۴.....	۲-گفتار
۶۷-۶۶.....	۳-گفتار
۷۰-۶۸.....	۴-گفتار
۷۱.....	۵-گفتار

بخش سوم آیات فیه ما فیه

۷۳-۷۲.....	۶-گفتار
۷۶-۷۵.....	۱-گفتار
۷۸-۷۷.....	۲-گفتار
۸۰-۷۹.....	۳-گفتار
۸۳-۸۱.....	۴-گفتار
۸۵-۸۴.....	۵-گفتار
۸۷-۸۶.....	۶-گفتار
۹۰-۸۸.....	۷-گفتار
۹۲-۹۱.....	۸-گفتار
۹۴-۹۳.....	۹-گفتار
۹۶-۹۵.....	۱۰-گفتار
۹۹-۹۷.....	۱۱-گفتار
۱۰۱-۱۰۰.....	۱۲-گفتار
۱۰۴-۱۰۲.....	۱۳-گفتار
۱۰۷-۱۰۵.....	۱۴-گفتار
۱۰۹-۱۰۸.....	۱۵-گفتار
۱۱۱-۱۱۰.....	۱۶-گفتار

۱۱۳-۱۱۲.....	۱۷-گفتار
۱۱۵-۱۱۴.....	۱۸-گفتار
۱۱۸-۱۱۹.....	۱۹-گفتار
۱۲۰-۱۱۹.....	۲۰-گفتار
۱۲۲-۱۲۱.....	۲۱-گفتار
۱۲۴-۱۲۳.....	۲۲-گفتار
۱۲۶-۱۲۵.....	۲۳-گفتار
۱۲۸-۱۲۷.....	۲۴-گفتار
۱۳۰-۱۲۹.....	۲۵-گفتار
۱۳۲-۱۳۱.....	۲۶-گفتار
۱۳۴-۱۳۳.....	۲۷-گفتار
۱۳۷-۱۳۵.....	۲۸-گفتار

بخش چهارم احادیث فیه ما فیه

۱۴۰-۱۳۹.....	۱-گفتار
۱۴۲-۱۴۱.....	۲-گفتار
۱۴۳.....	۳-گفتار
۱۴۴.....	۴-گفتار
۱۴۵.....	۵-گفتار

۱۴۶.....	۶-گفتار
۱۴۷.....	۷-گفتار
۱۴۸.....	۸-گفتار
۱۵۰-۱۴۹.....	۹-گفتار

نتیجه گیری و پیشنهادها

۱۵۴-۱۵۲.....	نتیجه گیری
۱۵۵.....	پیشنهادها
۱۵۷-۱۵۶.....	منابع و مأخذ
۱۵۸.....	چکیده انگلیسی

كليات تحقيق

۱- بیان مسأله (تعریف دقیق مسأله، بیان حدود مسأله، تشریح جنبه های مختلف و ابعاد موضوع و

ابهامت مورد نظر تحقیق) :

مولانا جلال الدین در آثار منظوم و منشور خود به نحو گسترده‌ای تأویلات از آیات قرآن و احادیث، و ... ارائه کرده است. بی گمان، فهم بهتر سخنان مولانا، به دریافت درست مفهومی بستگی دارد که وی از آن آیات و احادیث و مضامین اراده کرده است. به بیان دیگر، گاهی مولانا آیات و احادیث و مضامین را در مفهوم رایج و نخستین آنها به کار نبرده، بلکه برداشتی دیگر گون و جدید ارائه کرده است.

برای نمونه برداشت مولانا از آیه : (اقربت الساعه و انشق القمر) نه موضوع قیامت، بلکه معجزه پیامبر و شق القمر است. او از روایت : (کلم الناس علی قدر عقولهم) نه سخن گفتن پیامبران با مردم زمان خود، بلکه سخن گفتن خداوند با مردم در مورد نام‌های نیکوی پیامبر اسلام را برداشت کرده است. در حکایت کچ شدن تاج سلیمان، مولانا از تاج او، ذوق و وجود وی را برداشت می‌کند. در بیت سنایی : (جان پاکان غذای پاک خورد / مار باشد که باد و خاک خورد) مولانا، از مار، نفس اماره، و از خاک، چرب و شیرین دنیا که از خاک می‌روید، و از باد، جاه امیری و خواجگی را برداشت کرده است.

بنابراین برای فهم درست سخن مولانا، ابتدا باید برداشت متفاوت او را از آیات، روایات، اصطلاحات فهمید. به نظر می‌رسد یکی از مهمترین دلایل جذابیت نثر مولانا همین تأویلات اوست که باعث برانگیخته شدن اعجاب و شگفتی مخاطب می‌شود.

با توجه به آنکه درباره تأویل و برداشت‌های دیگر گونه در آثار منظوم مولانا بخصوص مثنوی، قبل‌کارهایی انجام شده است، ما در این پایان نامه به بررسی و تحقیق در خصوص برداشت‌های دیگر گونه مولانا در فیه ما فیه و مجالس سبعه می‌پردازیم.

در این جا چند نکته لازم به توضیح است :

- ۱- این پایان نامه در پی توصیف و تحلیل برداشت های دیگر گونه مولانا از آیات و روایات است. موضوع این رساله در آثار شاعران و نویسنده گان پس و پیش از مولانا نیز مسبوق به سابقه است. تحقیق حاضر قصد ریشه یابی تأویل ها و برداشت های دیگر گونه در آثار بزرگان پیش از مولانا و ردیابی آنها را در آثار بزرگان پس از او ندارد. به بیان دیگر، این پایان نامه محدود به آثار منتشر مولاناست و نباید انتظار مطالعه تطبیقی از آن داشت.
- ۲- در تعیین برداشت دیگر گونه مولانا از آیات قرآن، چاره ای جز مراجعه به تفاسیر قرآن، بخصوص تفاسیر تا عصر مولانا نیست. در مراجعه به تفاسیر نیز با نظر به محدودیت زمانی ارائه پایان نامه، ناگزیر از انتخاب اهم تفاسیر مربوط به اهل سنت، شیعه و تفاسیر عرفانی هستیم. در این زمینه، تفاسیر طبری، روض الجنان و کشف الاسرار به دلیل آنکه نمایندگان گونه های مختلف تفسیری و نیز شامل تفسیر کل قرآن هستند، اهمیت بیشتری دارند.
- ۳- در مورد روایات، تعبیر و مضامین نیز ناگزیریم برداشت های مولانا را با معنای متعارف و فرهنگ لغتی آنها بسنجدیم.

۲- تعریف مفاهیم تحقیق :

- برداشت دیگر گونه در این پایان نامه، مفهومی چون « تأویل » دارد.
- تأویل: بازگرداندن لفظ (آیه قرآن) از معنای ظاهر به معنی احتمالی آنست به شرط آنکه معنی محتمل مخالف کتاب و سنت نباشد. (دهخدا، ذیل مدخل تأویل)
- تأویل به طور کلی با معانی باطنی و پوشیده سر و کار دارد. این واژه بیشتر در مورد آیات قرآن استفاده می شده است ولی امروزه در زمینه های دیگر نیز رواج و توسعه یافته است.

گونه دیگری از تأویل که در نقد ادبی امروز بیشتر رایج است، برداشت ها و استنباط های شخصی و شاعرانه هنرمند از متن است که معادل هرمنوئیک نوین است.

در پایان نامه حاضر با گونه های مختلف تأویل و برداشت دیگر گونه رویرو خواهیم بود. چنانکه علاوه بر تأویل آیات، با تأویل روایات و برداشت های جدید از آنها و نیز استنباط های شخصی و شاعرانه با پاره ای مضامین و اصطلاحات نیز مواجهیم.

۳- سؤالات تحقیق: (شامل سؤال اصلی و سؤالات فرعی)

سؤال اصلی: برداشت های دیگر گونه مولانه در فیه ما فیه و مجالس سبعه چگونه است؟

سؤال های فرعی:

۱- دامنه برداشت های دیگر گون مولانا تا کجاست؟

۲- برداشت های دیگر گونه در زیبایی ادبی نثر مولانا چه تأثیری دارد؟

۴- فرضیات تحقیق: (فرضیه اصلی و فرضیات جنبی یا جانشین)

فرضیه اصلی: مولانا اغلب تحت تأثیر نگرش عرفانی خاص خود از آیات، احادیث ، مضمون ها و اصطلاحات برداشتی دیگر گون و جدید ارائه کرده است.

فرضیه های فرعی:

۱- مولانا نه تنها از آیات قرآنی، بلکه از روایات، مضامین و اصطلاحات نیز برداشت های دیگر گونه ای ارائه کرده است.

۲- برداشت های دیگر گون و جدید، توانایی مولانا را برای بیان مفاهیم و مقاصد خاص خود بیشتر کرده و با غافلگیری هنری، بر جذابیت آثار خود افزوده است.

مقدمة

در صدف آثار مولانا که غرق دریای بیکران خداوندی است، انواع دُر و جوهر موجود است. البته دست هر کسی بدان اسرار نمی رسد و تنها غواصان بحر معنی اند که قادر به دسترسی به این اسرارند.

همان گونه که مولانا در مشوی نیز فرموده است :

خوانش پر هر گونه آشی بود	ناطق کامل چو خوان پاشی بود
هر کسی یابد غذای خود جدا	تا نماند هیچ مهمان بی نوا
خاص را و عام را مطعم دراوست	همچو قرآن که به معنی هفت توست
(۱۸۹۵-۱۸۹۷)	

مولانا سرآمد ناطقان کاملی است که برخوان گسترده خود برای همه خوانندگان، در خور فهم و ظرفیشناس، قوت و غذای روحانی نهاده است. البته بهره وافر نصیب کسانی است که طالب معارف معنوی باشند و در دکان وحدت مولوی جویا و مشتری کالای وحدت گردند؛ آنچه در آثارش وحدت آفرین است و جان اندیشه مولوی بر محور آن می گردد، بیش از همه، قرآن کریم است. کتابی که برای تعلیم و تربیت هدایت و سعادت آدمیان نازل شده است و تا قیامت دستگیر مومنان و چراغ راه آنان است.

تاکنون هیچ رساله، و کتاب و یا مقاله ای در مورد برداشت های دیگر گون مولانا در مجالس سبعه و فیه ما فیه بنده ندیده ام. نسخه های چاپ شده کتاب های (مجالس سبعه و فیه ما فیه) نیز جز پاره ای توضیحات لغوی یا توضیح اعلام، مطالب دیگری به همراه ندارد. ولی در مورد تأویل در متنوی، علاوه بر شروح متعدد مشوی، چند رساله دانشجویی نیز نوشته شده است. این پایان نامه برای اولین بار به برداشت های دیگر گونه مولانا در آثار منثور وی می پردازد، تا راهنمای راهگشای کسانی باشد که می خواهند در آثار منثور مولانا تحقیق نمایند.

در فیه مافیه و مجالس سبعة مولانا بسیاری از جواهر اسرار کلام خداوندی(آیات و احادیث) غواصی شده و در کمتر برگی از این دو کتاب است که پرتو روشنی از آن چراغ جاودانه و نور جان بخش خدا نتاییده باشد. چون موضوع پایان نامه برداشت های دیگر گونه مولانا از آیات و احادیث در کتاب های فیه مافیه و مجالس سبعة می باشد، ابتدا به ارتباط برداشت دیگر گونه و تأویل و سپس به تعریف تأویل از زوایای مختلف می پردازیم.

مولانا در بسیاری از اشعار و سخنان خود آیات و احادیثی را آورده است که برداشت او از آنها با آنچه معنای ظاهری این آیات و احادیث می باشد، متفاوت است. فهم این نوع آیات و احادیث در سخنان مولانا به دلیل رمزآمیز بودن، مستلزم درک معانی مجازی کلماتی است که به نمایندگی اشخاص واشیا و غیره ... چهارچوب ظاهری کلام را شکل می بخشنند. این عبارات و کلمات به منزله رموزی هستند که راه بردن و دست یافتن به راز و حقیقت مفهوم آنها، جز از طریق گشودن آنها ممکن نیست. قطعاً درک بهتر سخنان مولانا، بستگی به دریافت درست مفهوم آیات و احادیثی دارد که وی از آنها بهره برده است. مولانا گاهی آیات و احادیث را در مفهوم رایج و نخستین آنها به کار نبرده، بلکه برداشتی دیگر گونه و جدید از آنها ارائه کرده است. بنابراین برای فهم درست سخن مولانا، ابتدا باید برداشت متفاوت او را از آیات، روایات، فهمید. در این تحقیق تلاش شده است این عبارات و کلمات رمز آلود پیدا و سپس به توضیح آنها پرداخته شود و برداشت مولانا از آنها بیان گردد.

برداشت دیگر گونه خود زیرمجموعه ای از تأویل است، زیرا تأویل بازگرداندن کلام است از معنای ظاهری به سوی جهتی که احتمال داشته باشد.(دهخدا، ذیل مدخل تأویل) این تعریف شامل برداشت دیگر گونه هم می شود؛ به این معنی که برداشت دیگر گونه، اغلب فهم و استنباط معنایی غیرازمعنای ظاهری کلمه یا کلام است. برای مثال در حدیث «كساد امتی عند فساد امتی ...» مولانا برداشتی جدید

از کلمه «کساد» دارد، کساد در فرهنگ های لغت به معنای بی رونقی و رکود است، اما او «کساد» را به معنای منسوح شدن دین می داند.

«تأویل: چیزی را به چیزی بازگرداندن. برگرداندن به چیزی؛ مشتق از «اول» است که در لغت به معنی رجوع است. تأویل کلام: بیان کردن آنچه کلام بدان باز می گردد. در اصطلاح، گردانیدن کلام از ظاهر به سوی جهتی که احتمال داشته باشد. در شرع بازگرداندن لفظ از معنی ظاهری به معنی احتمالی آنست به شرط آنکه معنی محتمل را موافق کتاب و سنت بیابند مانند قول خدای تعالی:

«يخرج الحى من الميت» اگر بدان بیرون آوردن پرنده از بیضه اراده شود تفسیر خوانند و اگر بدان اخراج مومن از کافر یا عالم از جاهل اراده شود تأویل است. (دهخدا، ۱۳۷۳: ذیل مدخل تأویل)

«آیه های قرآن مجید جدا از معناهای ظاهریشان، دارای معانی پنهانی و باطنی هستند که فهم و درک آنها به درجه فهم اهل معرفت بستگی دارد. «حدیث نبوی – از قول سلمان- بر جاست: «ان لکل امراء جوانیاً و برانیاً» هر امری را باطنی است و ظاهری. در حدیث مشهور دیگری آمده است: «ان للقرآن ظهراً وبطناً ولبطنه بطن الى سبعه ابطن». به بیان مولانا در مشوی :

همجو قرآن که به معنی هفت توست خاص را و عام را معظم در اوست

اخوان الصفا از جمله نخستین گروه اندیشه و ران مسلمان بودند که نه تنها میان ظاهر و باطن قرآن مجید، بل میان ظاهر و باطن علم دین و شریعت نیز تمایز قائل شدند. اسماعیلیه در مورد مهمترین نکته «علم باطنی» یعنی باور به تمایز معنایی میان قرآن مجید و علم شریعت، با اخوان الصفا هم نظر بودند.»

(احمدی ، ۱۳۸۵: صص ۵۰۳-۵۰۴)

اکنون لازم است تفاوت میان تأویل و تفسیر مختصرآ شرح شود: «از تمایز ظاهر و باطن به تمایز تفسیر و تأویل می رسیم. تفسیر، بیان معناهای ظاهری قرآن مجید است چنانکه متن در ظاهر ادبی خود می نماید. تفسیر، بدین سان، شناخت واژگان، قاعده های دستوری، قاعده های ادبی و زبانشناسیک،

اشارات تاریخی، حقوقی و غیره است. هدف از تفسیر در کثیفتر خواننده از متن است. اما تأویل متن

کوششی است برای راهیابی به معنای باطنی هر حکایت.» (احمدی، ۱۳۸۵: صص ۵۰۴-۵۰۵)

باری در آثار مولانا، تعبیرات قرآنی با چنان کثرتی نقل شده است که به نحوی آشکار از غلبۀ معانی و الفاظ قرآن بر ذهن گوینده و از احاطه‌ی وی بر اسرار آن حکایت دارد. و جالب آن است که آنها را نیز در بیشتر موارد در غیر معانی ظاهری به کار می‌برد، تا خواننده را به کنکاش و ادارد و ذهن اورا از معنای ظاهر به معنای باطنی که همان برداشت دیگر گونه است، سوق دهد. قرآن از نظر مولانا و رای ظاهر خویش باطنی هم دارد. البته مولانا نفوذ به باطن قرآن را مجوزی برای عدول از ظاهر آن نمی‌داند و در عین توجه به باطن قرآن، توجه به ظاهر را هم نمی‌肯د.

احادیث نبوی که در نزد صوفیه بسیار مورد توجه بوده است، در حوزه دیدگاه مولانا با احترام و علاقه بسیار نگریسته می‌شد. انتساب متن احادیث به رسول خدا (ص) باعث می‌شد که مولانا و دیگر عرفان آنها را ظاهراً به عنوان کلام انسان کامل، متراffد وحی و مثل آنچه حق بر ضمیر عارف الهام کرده است به حساب آورند. در بسیاری موارد مولانا از این احادیث مانند آیات قرآن برداشت دیگر گونه ای داشته است. همان گونه که گشودن رمز آیات برای تفہیم بهتر لازم است، گشودن رمز برخی از احادیث نیز لازم و ضروری می‌نماید. مولانا با کمک گرفتن از احادیث به بیان موضوعات بسیاری پرداخته است که از جمله آنها پرداختن به امر معاد، تربیت و اخلاق، حکمت و معرفت ... می‌باشد. بدین گونه مولانا با نقل بعضی از احادیث به تعلیم و تهذیب سالکان و عارفان و اصلاح برخی آداب و رسوم آنها پرداخته است.

یکی از ضرورت‌های بحث پیرامون برداشت‌های دیگر گونه در آثار مولانا، آنست که بدانیم همه آثار او سرشار از آیات و احادیث می‌باشدو هدف مولانا از بکارگیری این همه آیه و حدیث در سخن

خود برداشت معنای ظاهري از آنها نبوده است. اگرچه تعدادي از اين آيات و احاديث در آثار مولانا معنای ظاهري دارند.

مولانا در درجه اول عارفي كامل و واصل بوده است و سپس شاعري بزرگ، دقت و امعان نظر در اين آيات و احاديث، خواننده را متوجه اين نكته مى کند که منظور وي از آنها معنای باطنی بوده است نه معنای ظاهري آنها، هم چنان که خود در مشتوى بارها به اين نكته اشاره نموده است.

در اين تحقيق سعى شده است که آيات و احاديثی از کتاب های فيه مافیه و مجالس سبعه انتخاب شود که قصد مولانا از کاربرد آنها اراده معنای باطنی و پنهانی دیگری از آنها بوده است و نگارنده به اندازه توانايی خود و کمک گرفتن از استادان راهنمای و مشاور به شرح و توضیح آنها پرداخته است.

این پایان نامه از چهار بخش تشکیل شده است: بخش اول آن شامل آيات مجالس سبعه؛ بخش دوم، احاديث مجالس سبعه؛ بخش سوم، آيات فيه ما فيه و بخش چهارم، احاديث فيه ما فيه می باشد. شیوه کار اين بوده است که ابتدا متن کتاب های مذکور به دقت مورد مطالعه قرار می گرفت، آيات و احاديثی که به نظر می رسید برداشتی دیگر گونه دارند، همراه با متن مورد نظر استخراج می شد. بعد از آن معنی آيه با ترجمة الهی قمشه ای از قرآن و سپس نظر تفاسیر (تفسیر طبری، روض الجنان، تفسیر کشف الاسرار) با رعایت ترتیب تاریخی یادداشت می گردید. و در پایان به شرح برداشت دیگر گونه آيات و احاديث از نظر مولانا پرداخته می شد. هم چنین شیوه رسم الخط امروزی در تمام پایان نامه رعایت گردیده است.

بخش اول

آیات مجالس سبعه